

č. 4853.

V y v l a s t n ě n í: Kdy je vyhověno předpisu § 4 odst. 2 zák. o stav. ruchu č. 35/1924, že jest k žádosti za vyvlastnění předložiti situační plánek?

(Nález ze dne 30. června 1925 č. 13.036).

V ě c: Michal Karel A. ve S. proti zemské právě politické v Praze o vyvlastnění pozemku.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: Nař. rozhodnutím bylo zamítnuto odvolání st-lovo ohledně vyvlastnění části pozemků č. kat. . . ., patřících st-li, vysloveného osp-ou v Kolíně ve smyslu zák. z 25. ledna 1923 č. 35 Sb., prodlouženého zákonem ze 7. března 1924 č. 58 Sb., a vysloveno, že pro Václava S. se vyvlastňuje na stavbu obytného stavení se zámečnickou dílnou, stodůlky, chléva pro hovězí dobytek a menšího chléva pro drobné hospodářské zvířectvo, celková plocha ve výměře 976 m², pro Františka V. na stavbu obytného stavení, stodůlky, chléva pro hovězí dobytek a menšího chléva pro drobné hospodářské zvířectvo celková plocha ve výměře 833 m² a pro Vojtěcha Ch. na stavbu obytného stavení, kůlny a chléva pro vepřový dobytek plocha ve výměře 426 m².

Stížnost podaná do tohoto rozhodnutí vytýká především, že žadatelé nepředložili při místním šetření ze dne 3. dubna 1924 vůbec žádné situační plány, nýbrž poukazovali na plány týkající se jiné vyvlastňovací záležitosti, při druhém šetření na místě ze dne 1. srpna 1924 předložili plány zákonu neodpovídající.

Podle odst. 2. § 4. cit. zák. jest k žádosti připojiti situační plánek stavby odborně zhotovený v příslušném katastrálním měřítku. Jest sice pravda, že při místním šetření ze 3. dubna 1924 nebyly předloženy situační plány stavby, ale při místním šetření z 1. srpna 1924 ustanoveném žal. úřadem k doplnění vyvlastňovacího řízení, předložili žadatelé situační plány na vyznačení stavebních míst, zhotovené v měřítku mapy katastrální v poměru 1 : 2880, vyhotovené dne 10. dubna 1924 úředně oprávněným civilním geometrem ing. Václavem Č. Do tohoto plánu byla zapsána ona část plochy, kterou žadatelé požadovali, a vyznačena poloha a rozměry staveb, které žadatelé zamýšleli postavit na naznačených plochách. Tím vyhověli žadatelé požadavku zákona, ježto situačním plánem stavby jest rozuměti nástin, ze kterého by poloha stav. místa zamýšlené stavby jakož i rozměry stavby byly patry (§ 31 č. 1. stav.

Pokud jde o byt notářův, dlužno poukázati k tomu, že mnohé úkony, jež zákon notáři svěřuje, jako zejména sepisování protestů směnečných, testamentů a osvědčení dle §u 102 cit. zák. čl. z r. 1874, vyžadují často provedení okamžité, a to i mimo dobu, ve které se v notářských kancelářích obvykle úřaduje, že tedy za účelem tím je nutno, aby notář i v době mimoúřední rychle úkony těmi pověřen býti mohl, což značně umožněno jest, je-li soukromý byt notářův v sídle jeho působišť. Proto § 51 zák. čl. XXXV. z r. 1874 nařizuje, že není notáři dovoleno mimo příkazané sídlo bydleti. Musí tudíž notář pro N. jmenovaný také v N. míti svůj byt. Pokud tedy není v působišti veřejného notáře vhodných místností, vyžaduje toho zákon i veřejný zájem, aby mu v místě tomto opatřen byl byt zabráním.«

řádu pro Čechy) a nebylo zapotřebí, aby bylo na plánu zvlášť vyznačeno, kolik z požadované výměry připadá na č. kat. . . . a kolik na č. kat. . . . a aby byly popsány poloha a rozměry vyvlastněné plochy, jak stížnost míní. Že by žadatelé za vyvlastnění měli vedle plánu situčního předložit ještě profil výškový, jak stížnost vytýká, nemá ve znění uvedeného ustanovení zákona žádné opory.

Oddělovací plánec, o kterém se zmiňuje nař. rozhodnutí, slouží ve smyslu odst. 6. § 5 zák. jako příloha vyvlastňovacího nálezu k přesnějšímu označení vyvlastněného pozemku a není identickým se situačním plánkem stavby, který jest podkladem při vyvlastňovacím řízení a jest tedy neoprávněnou výtkou stížnosti, že nemohl oddělovací plánec vyhotovený dne 22. září 1924 sloužit za podklad pro nař. rozhodnutí, když místní šetření, při kterém situační plánec stavby měl býti předložen, konalo se již 1. srpna 1924. — — —

Č. 4854.

Vojenské věci: Ochrany podle § 10 č. 9 vojenského ubytovacího zákona požívá také koupelna jako součást bytu již tehdy, je-li již majiteli bytu zapotřebí, nikoliv jen tehdy, je-li nepostrádatelnou.

(Nález ze dne 1. července 1925 č. 18.030/1924).

Věc: Hugon S. a Anna E. v R. proti ministerstvu národní obrany o vojenské ubytování.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Rozhodnutím osp-é v R. z 26. listopadu 1923 byl na základě komisionelního zjištění ohledně ubytování vojenských gážistů v R., provedeného dle § 20 odst. 1 zák. z 11. června 1879 č. 93 ř. z. a § 105 ob. zřízení podle § 8 a 20 zák. z 11. června 1879 č. 93 ř. z. v domě st-lky jako postrádatelný požádán: 1) z bytu Anny E. ve II. poschodí 1 pokoj ležící mezi ložnicí a kanceláří, 2) z bytu Hugona S. v I. poschodí 1 pokoj, ležící vedle koupelny, i s touto koupelnou, která má dle výsledku komis. šetření býti přeměněna v kuchyň.

Zsp v Praze výnosem z 31. ledna 1924 nevyhověla odvoláním, podaným oběma st-li z důvodu, že odvolatelé podle komis. zjištění místností, o něž jde, nezbytně pro sebe a členy své rodiny nepotřebují a tudíž není tu osvobozovacího důvodu podle § 10 č. 9 ubyt. zák.

Nař. rozhodnutím nevyhovělo mno v dohodě s min. vnitra odvolání obou st-lů z důvodů uvedených v napadeném výroku.

O stížnostech do tohoto rozhodnutí podaných uvážil nss:

Oba st-lé namítali potřebnost požadované koupelny. Tuto námitku shledal soud důvodnou.

Podle § 10 č. 9 zák. z 11. června 1879 č. 93 ř. z. není dovoleno požadovati místnosti, jež byly ku provozování živnosti uznány za nepostrádatelné, ani bytu, jehož jest každému majiteli bytu, hledíc k jeho poměrům rodinným, zapotřebí. Zákon rozeznává tedy mezi nepostrádatelností u místností živnostenských a mezi potřebností bytu.